

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku A. P.

przy uczestnictwie M. A&D Spółki jawnej

o zabezpieczenie roszczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 kwietnia 2012 r.,

zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 8 grudnia 2011 r.,

- 1) oddała zażalenie;
- 2) zasądza od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika postępowania kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie wnioskodawczynie (uprawnionej) na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 16 września 2011 r., którym oddalono jej wniosek o zabezpieczenie roszczenia o wydanie nieruchomości o nr ewidencyjnym 1066/1 położonej w P. przez wpis ostrzeżeń w dziale III księgi wieczystej /.../ prowadzonej dla tej nieruchomości w przedmiocie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości oraz w przedmiocie prowadzenia sprawy o wydanie nieruchomości. Na wniosek uczestnika postępowania (obowiązanej) Sąd Okręgowy, postanowieniem z dnia 8 grudnia 2011 r., uzupełnił swoje postanowienie z dnia 3 listopada 2011 r. w ten sposób, że zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 1.200 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego, które ustalił na podstawie § 9 pkt 3 w zw. z § 6 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Od powyższego postanowienia zażalenie wniosła wnioskodawczynie, która zaskarżyła je w całości, zarzucając naruszenie art. 740 § 2 k.p.c. w zw. art. 351 § 1, art. 361 i art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 pkt 3 w zw. z § 6 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu przez bezzasadne przyznanie obowiązanej spółce nienależnych jej kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżąca podniosła, że brak było podstaw do doręczenia obowiązanej zażalenia uprawnionej na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 16 września 2011 r. w przedmiocie oddalenia wniosku uprawnionej o udzielenie zabezpieczenia, jak również do doręczenia obowiązanej postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 3 listopada 2011 r., a w konsekwencji braku podstaw do udziału obowiązanej w postępowaniu o udzielenie zabezpieczenia na tym etapie przedsądowego postępowania zabezpieczającego. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę

zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku obowiązanej o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 740 § 1 k.p.c., postanowienie, w przedmiocie zabezpieczenia, wydane na posiedzeniu niejawnym, a podlegające wykonaniu przez organ egzekucyjny, sąd doręcza tylko uprawnionemu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Doręczenia obowiązanemu dokonuje organ egzekucyjny równocześnie z przystąpieniem do wykonania postanowienia. Według natomiast art. 740 § 2 k.p.c., w wypadkach objętych § 1 obowiązanemu nie doręcza się również zażalenia uprawnionego ani postanowienia sądu drugiej instancji rozstrzygającego o tym zażaleniu. Wbrew stanowisku skarżącej, postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 16 września 2011 r. nie było tego rodzaju postanowieniem, o którym mowa w art. 740 § 1 k.p.c., a w konsekwencji nie miał w sprawie zastosowania także art. 740 § 2 k.p.c. wyłączający udział w postępowaniu zażaleniowym obowiązanej. Wnioskodawczynie (uprawniona) wniosła bowiem o wydanie postanowienia zabezpieczającego roszczenie niepieniężne (o wydanie nieruchomości) polegającego na wpisie ostrzeżenia w dziale III księgi wieczystej. W razie uwzględnienia wniosku postanowienie zabezpieczające, jako niepodlegające egzekucji, nie byłoby zaopatrzone w klauzulę wykonalności w trybie przewidzianym w art. 743 § 1 k.p.c., lecz podlegałoby wykonaniu w inny sposób, w konsekwencji czego byłoby jedynie zapatrzone we wzmiankę o wykonalności (art. 743 § 2 k.p.c.). Do doręczenia tego rodzaju postanowień nie ma więc zastosowania tryb przewidziany w art. 740 § 1 k.p.c. Z tych względów postanowienie Sądu pierwszej instancji oddalające wniosek o zabezpieczenie podlegało doręczeniu uczestnikowi (obowiązanemu), który brał także udział w postępowaniu zażaleniowym, a w konsekwencji mógł żądać od wnioskodawczynie (uprawnionej) – zgodnie z jego wynikiem – zwrotu kosztów tego postępowania, a w razie pominięcia przez Sąd Okręgowy tego rozstrzygnięcia, mógł złożyć wniosek o uzupełnienie wydanego postanowienia na podstawie art. 351 § 1 w zw. z art. 361, art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c. Z tych względów zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na

podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹, art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c. przy uwzględnieniu § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 9 pkt 3, § 6 pkt 5 i § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.